

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter 2018

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Maj 2019

Forord

På vegne af Naalakkersuisut afgiver jeg hermed redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) for fiskeriet i 2018. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut, fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet, herunder fordeling af disse kvoter. I redegørelsen følger en forklaring for baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, samt hvordan de enkelte kvoter efterfølgende er fordelt mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver TAC og kvoter for 2018, samt eventuelle ændringer foretaget i løbet af året.

Indhold

Forord	2
Oversigt over tabeller og figurer	5
1. Baggrund og formål	6
2. Indledning	6
2.1 Eksportværdi. Økonomi og Fiskeri.....	7
2.1.1 Rejer.....	7
2.1.2 Hellefisk	8
2.1.3 Torsk	8
3. Primære kommercielle arter	8
3.1 Rejer.....	8
3.1.1 Vestgrønland	8
3.1.2 Østgrønland	9
3.1.3 Havgående vs. Kystnært rejefiskeri	10
3.1.4 Internationalt.....	10
3.2 Hellefisk	11
3.2.1 Vestgrønland (havgående)	11
3.2.2 Østgrønland (havgående).....	12
3.2.3 Vestgrønland (kystnær)	13
3.3 Torsk	13
3.3.1 Havgående	13
3.3.2 Kystnær	14
4. Andre arter - havgående.....	14
4.1 Vestgrønland	14
4.1.1 Skolæst	14
4.1.2 Rødfisk	14
4.1.3 Helleflynder	14
4.1.4 Plettet havkat	14
4.1.5 Lodde	15
4.1.6 Krabber	15
4.2 Østgrønland	15
4.2.1 Skolæst	15
4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island	15
4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet	16

4.2.4 Helleflynder	16
4.2.5 Havkat.....	16
4.2.6 Lodde	16
4.2.7 Blåhvilling.....	17
4.2.8 Sild	17
4.2.9 Makrel.....	17
5. Andre arter - kystnært.....	17
5.2 Vestgrønland	17
5.2.1 Krabber	17
5.2.2 Kammuslinger	18
5.2.3 Laks	18
6. Forsøgsfiskeri	18
6.1 Vestgrønland	18
6.1.1 Havgående torsk.....	18
6.1.2 Makrel.....	18
6.1.3 Sild, lodde og blåhvilling	19
6.1.5 Blæksprutter	19
6.1.6 Polartorsk og Istorsk i Vestgrønland.....	19
6.2 Østgrønland	19
6.2.1 Gydende torsk	19
6.2.2 Torsk, hellefisk, helleflynder, brosme, lange, havkat og fjeldørred	19
6.2.3 Rejer.....	19
6.2.4 Blandingsfiskeri.....	19
6.2.5 Guldlaks	19
6.1.6 Blæksprutter	20
7. Bilaterale aftaler	20
7.1 EU.....	20
7.2 Færøerne	21
7.3 Norge	21
7.4 Rusland	22
7.5 Island	23
7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde	23
Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter 2018	24
Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2018.....	25

Oversigt over tabeller og figurer

- Tabel 1** Medlemmer af fiskerirådet
- Tabel 2** TAC og biologisk rådgivning 2010-2018 for rejer ved Vestgrønland (tons)
- Tabel 3** TAC og biologisk rådgivning 2010-2018 for rejer ved Østgrønland (tons)
- Tabel 4** TAC og biologisk rådgivning 2009-2018 for hellefisk ved Vestgrønland (havgående)
- Tabel 5** TAC og biologisk rådgivning 2013-2018 for hellefisk ved Davistrædet og Baffin bugten
- Tabel 6** TAC og biologisk rådgivning 2009-2018 for hellefisk ved Østgrønland (havgående)
- Tabel 7** TAC for hellefisk 2011-2018 ved Vestgrønland (kystnært)
- Tabel 8** TAC og biologisk rådgivning 2013-2018 for torsk ved Vestgrønland (kystnært)
- Tabel 9** Kvotandel for krabbefiskeriet 2008-2018 ved Vestgrønland (havgående)
- Tabel 10** TAC for kammuslinger 2009-2018
- Tabel 11** EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons)
Hentet fra: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da
- Tabel 12** Grønlands kvoter ved Færøerne og Færøernes kvoter ved Grønland 2018 (tons)
- Tabel 13** Grønlands kvoter i Norge og Norges kvoter i Grønland 2018 (tons)
- Tabel 14** Grønlands kvoter i Rusland og Ruslands kvoter i Grønland 2018 (tons)

1. Baggrund og formål

Redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fisketerritorium for 2018 afgives hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996.

2. Indledning

Hvert år fastsætter Naalakkersuisut TAC for en række fiskebestande på Grønlands fisketerritorium. Efter fastsættelsen af den årlige TAC for en given fiskebestand i Grønland fordeles den mellem det havgående- og kystnære flådesegment, mens en del tilsidesættes til Grønlands bilaterale partnere: EU, Rusland, Island, Canada, Norge og Færøerne. Naalakkersuisut fastsætter TAC'en efter biologisk rådgivning fra Pinngortitaleriffi, Grønlands Naturinstitut (GN) og i dialog med medlemmer af Fiskerirådet. Grundlaget for GN's rådgivning er baseret på informationer fra de internationale havforsknings-/fiskeriforvaltningsorganisationer ICES¹ og NAFO². Dataindsamling fra logbøger indgår ligeledes som en del af kortlægningen af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter indberettes normalvis i juni måned, mens rådgivningen for rejer og krabber afgives i november.

Naalakkersuisut rådfører sig med Fiskerirådet inden fastsættelsen af TAC i henhold til Fiskerilovens § 32, stk. 3. Fiskerirådet består på nuværende tidspunkt af:

Tabel 1: Aktører i fiskerirådet 2018

Aktør	Forkortelse
Grønlands Erhverv	GE
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat	KNAPK
Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat	SIK
Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat	NUSUKA
Kalaallit Nunaanni Kommunit Kattuffiat	KANUKOKA
Sinerissap Qanittuani Aalisartut Piniartullu Kattuffianit	SQAPK
Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug	APNN
Grønlands Naturinstitut (Pinngortitaleriffik)	GN
Grønlands Fiskerilicenskontrol	GFLK
Departementet for Erhverv og Energi	
Departement for Natur, Miljø og Forskning	
Departement for Finans og Nordisk Samarbejde	

Den brede vifte af aktører, der er involveret i fastsættelsen af den grønlandske TAC skal sikre, at både de biologiske og samfundsmæssige hensyn inddrages i forvaltningen af Grønlands mest indbringende sektor.

¹ International Council for the Exploration of the Sea – Det Internationale Havforskningsråd

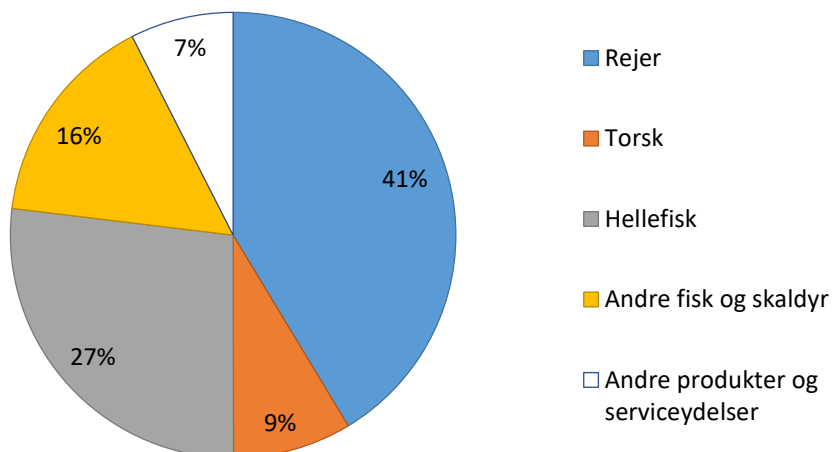
² North Atlantic Fisheries Organization – Den Nordatlantiske Fiskeriorganisation

2.1 Eksportværdi. Økonomi og Fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fisk- og skaldyrsprodukter. De tre arter rejer, hellefisk og torsk udgør hoveddelen af eksporten. I afsnittene herunder redegøres for eksportværdien af de tre arter. Eksporten sker primært via Danmark, eller med Island som mellemstation, og mange af produkterne bliver herfra videreeksporteret til andre EU-lande og ud af EU.

Figur 1: Eksportværdi 2018 fordelt på arter

kilde: Grønlands Statistik

Den samlede eksportværdi af rejer, hellefisk og torsk steg fra 2017 til 2018 med 295 mio. kr. (+ 10 %) til en samlet værdi på 3,121 mia. kr. Stigningen kan primært henføres til en stigning i den eksporterede mængde hellefisk på 6.084 tons (+21 %). Rejer, torsk og hellefisk udgjorde i 2018 tilsammen, 77 % af værdien af Grønlands samlede eksport. Derudover står andre arter og fiskeprodukter for 16 % af den eksporterede værdi. I alt udgjorde fisk og skaldyrsprodukter således 93 %³ af den samlede eksport i 2018.

2.1.1 Rejer

Rejer opdeles i eksportstatistikken i to kategorier, begge frosne; skalrejer samt pillede rejer.

Den samlede eksportværdi af *skalrejer* udgjorde i 2018, 863 mio. kr., og sammenlignet med 2017, er der sket et fald på 140 mio. kr. i eksportværdien. Dette svarer til et fald på 14 %. Den gennemsnitlige eksportpris pr. kilo faldt med i gennemsnit 6 % for skalrejer fra 2017 til 2018, mens den eksporterede mængde faldt med 3.188 tons (-8 %). Det er således en kombination af lavere mængder og lavere priser, der har medført en lavere eksportværdi af skalrejer.

Eksportværdien af *pillede rejer* steg fra 2017 til 2018 med 197 mio.kr (+32 %), til et niveau på 815 mio. kr. Stigningen skal primært henføres til større mængder, med en stigning på 3.583 tons (+25 %), og i mindre grad en positiv prisudvikling (+ 6 %).

³ Grønlands statistik ændrer løbende på deres statistikker, hvorfor der tages forbehold for ændringer i udenrigsstatistikken. Denne statistik stammer fra den 25. April 2019.

Samlet set er værdien af rejeeksporten steget med 57 mio. kr. fra 2017 til 2018, dette svarer til 3,5 %. Bag denne udvikling ligger en marginal stigning i eksporterede mængder på 394 tons (+0,7 %), samt en stigning i den gennemsnitlige afregningspris pr. kg.⁴ på tværs af eksporterede rejeprodukter på (+2,7) %.

Eksportværdien af rejer udgjorde i 2018 41 % af den samlede Grønlandske eksport.

2.1.2 Hellefisk

Hellefisk er den næst-vigtigste kommercielle art målt på eksportværdi. Værdien af eksporten af hellefisk steg fra 2017 til 2018 med 257 mio. kr., og udgjorde i 2018 en værdi på 1.093 mio. kr. Dette svarer til en stigning i eksportværdien på 31 %. Denne udvikling skal primært tilskrives en stigning i den eksporterede mængde på 6.084 tons (+20,7 %), samt i mindre grad en stigning i den gennemsnitlige afregningspris pr. kilo på 8,4%.

Eksportværdien af hellefisk udgjorde i 2018 27 % af Grønlands samlede eksportværdi.

2.1.3 Torsk

Eksportværdien af torsk faldt fra 2017 til 2018 med 5 % eller 19 mio. kr. Denne udvikling skal primært forklares med et fald i den eksporterede mængde på 2.978 tons (-13 %). Samtidig har en positiv udvikling i afregningsprisen pr. kilo været med til at mindske den negative effekt af faldet i den eksporterede mængde.

Eksportværdien af torsk udgjorde i 2018 9 % af Grønlands samlede eksport.

3. Primære kommercielle arter

I det følgende afsnit vil en gennemgang af den biologiske rådgivning, den fastsatte TAC og kvoter for Grønlands primære kommercielle arter; rejer, hellefisk og torsk bliver præsenteret. Da arterne udgør 93 % af Grønlands samlede eksport, har de betydelig indflydelse for Grønlands økonomi. Derfor er disse tre arter prioriteret. Dernæst vil der følge en gennemgang af de andre havgående og kystnære arter, samt et overblik over Grønlands internationale aftaler.

3.1 Rejer

NAFO (North Atlantic Fisheries Organization) står for den biologiske rådgivning af rejebestandene samt anbefalede fangstmængder.

3.1.1 Vestgrønland

Den biologiske rådgivning på rejer for 2018 i Vestgrønland har fremsat et maksimalt fiskeri på 105.000 tons, hvilket er en stigning på 15.000 tons i sammenligning med rådgivningen i 2017. Fangstniveauet er fastsat med udgangspunkt i biologiske undersøgelser og fiskeridata ud fra en nyere og mere præcis beregningsmodel, der viser at rejebestanden er forbedret. Derfor ses en stigning i rådgivningen for 2018 i sammenligning med 2017.

Det skal nævnes, at den biologiske rådgivning ikke er en eksakt videnskab, men nærmere angiver risikoen for, at rejebestanden potentielt vil falde til under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC.

Tabel 2: TAC og biologisk rådgivning 2010-2018 for rejer ved Vestgrønland (tons)

⁴ Når vi betragter udviklingen i gennemsnitsprisen på artsniveau kan denne både skyldes udvikling i verdensmarkedspriser eller være et udtryk for at fisket er forarbejdet yderligere.

Vestgrønland	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Rådgivning*	110.000	120.000	90.000	80.000	80.000	60.000	90.000	90.000	105.000
TAC	114.570	124.000	105.000	90.000	85.000	73.000	85.000	90.000	101.250

I ovenstående tabel ses den biologiske rådgivning fra 2010-2018. I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret.

TAC har fulgt udviklingen i rådgivningen, til trods for, at den har ligget både en smule over og en smule under den biologiske rådgivning. Disse forskelle er et resultat af, at TAC gradvist har ændret sig i forhold til rådgivningen og dermed modvirket de store udsving i rådgivningen. Forvaltningsplanen for rejer foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den biologiske rådgivning, dog med den tilføjelse, at der kun i yderst ekstreme tilfælde må fastsættes en TAC, der medfører årlige udsving i TAC'en på op til 12,5 %. Samtidig må en tilpasning til den biologiske rådgivning imidlertid ikke strække sig over en længere periode end tre år.

Fra 2011-2015 blev der foretaget en gradvis reduktion i TAC'en med henblik på at leve op til forvaltningsplanens krav om en trinvis tilpasning til den biologiske rådgivning.

Rådgivningen for 2016 steg overraskende med 50 % fra 60.000 til 90.000 tons og i den forbindelse anbefalede GN indførelse af et forsigtighedsprincip og trinvis tilpasning. Dette betød, at TAC'en for 2016 blev sat lavere end den biologiske rådgivning og igangsatte dermed en trinvis tilpasning.

2016 markerede altså et voldsomt skift i den udvikling, hvor stigningen på 30.000 tons fra 2015-2016 kom som en stor overraskelse, da der var ikke nogle tendenser i tidligere år, som forudså denne stigning. Den voldsomme stigning i rådgivningen udgjorde en ny udfordring i forhold til, hvordan der bør ageres med fastsættelsen af TAC. Som nævnt blev TAC'en sat efter forsigtighedsprincippet, hvilket har både biologiske, samfundsmæssige og økonomiske fordele.

Efter en fastholdelse af rådgivningen på 90.000 tons i 2016 og 2017, blev rådgivningen for 2018 sat 15.000 højere i 2018, hvilket skyldes forbedringer i bestanden.

3.1.2 Østgrønland

Den biologiske rådgivning på rejer for 2018 i Østgrønland har fremsat et maksimalt fiskeri på 2.000 tons, hvilket er uændret i forhold til forrige år. De senere år har fiskeriet ved Østgrønland været sporadisk og med lav udnyttelse. På trods af dette er bestanden forblevet på et lavt niveau, og NAFO's videnskabelige råd fastholder derfor rådgivningen på 2.000 tons i 2018.

Tabel 3: TAC og biologisk rådgivning 2010-2018 for rejer ved Østgrønland (tons)

Østgrønland	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Rådgivning*	12.400	12.400	12.400	12.400	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000
TAC	12.400	12.400	12.400	12.400	8.300	7.300	5.300	5.000	4300

I 2014 var der et voldsomt fald i den biologiske rådgivning for Østgrønland, og fastsættelsen er sidenhen blevet fastholdt på 2.000 tons. Det har ikke været muligt for Grønland, af hensyn til Grønlands internationale forpligtelser og de efterfølgende økonomiske konsekvenser, at foretage en øjeblikkelig

tilpasning af TAC'en til den biologiske rådgivning. En tilpasning blev påbegyndt i 2014, hvilket ses i ovenstående tabel med en trinvis reduktion fra 8.300 tons.

I henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU har Grønland forpligtet sig til at tilbyde EU 5.100 tons rejer ved Østgrønland. Under Joint Committee Meeting (JCM) men blev det dog besluttet at reducere dette tal til 2.800 tons for 2018, hvilket er en yderligere reduktion på 1.350 ton i forhold til 2017. Erfaringer fra de seneste år viser, at den resterende mængde på 1.500 tons burde være tilstrækkelig til grønlandske rederier. Der blev i 2018 fisket 545 tons rejer af grønlandske selskaber i Østgrønland.

3.1.3 Havgående vs. Kystnært rejefiskeri

Af den samlede rejekvote på 101.250 tons for Vestgrønland reserveres en mængde til Canada og EU.

Rejebestanden er en delt bestand mellem Grønland og Canada. Da Canada og Grønland ikke har en fælles forvaltningsaftale om ressourcen, afsætter Grønland hvert år en del af kvoten til Canada for at søge at sikre, at den samlede udnyttelse af ressourcerne ikke afviger uforholdsmæssigt fra den biologiske rådgivning fra NAFO. Det er på sigt et krav for at beholde MSC-certificeringen, at vi opnår en forvaltningsaftale med Canada. Beregningsmodellen der, af Grønland, bruges til udregning af kvote til Canada, er baseret på parametre omkring bestandens biomasse samt historiske fangster. I 2018 afsatte Grønland 1.252 tons til Canada.

I 2018 blev der afsat 2.600 tons til EU i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen.

Den resterende mængde på 96.150 tons fordeles efter den lovbestemte fordelingsnøgle jf. Fiskerilovens § 5, stk. 3, som fordeles med 43% til den kystnære flådekomponent og 57% til den havgående flådekomponent af den samlede TAC. Denne fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri har været gældende siden 2002.

Af den samlede vestgrønlandske TAC på 101.250 tons i 2018 blev den havgående flåde således tildelt 57.712 tons, mens den kystnære flåde blev tildelt 43.537 tons.

3.1.4 Internationalt

Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Grønland havde ligesom i foregående år fortsat ingen fiskedage i 2018, efter at det ved NAFO-årsmødet 2010 blev besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den biologiske rådgivning. Dette moratorium er blevet fastholdt siden.

Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Størstedelen af rejebestanden ved Grand Bank ud for New Foundland (NAFO-område 3L) ligger inden for det canadiske fiskeriterritorium, dog ligger et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, da rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømilegegrænse. Den resterende mængde deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige kontraherende parter.

Færøerne mener at have krav på en større andel af TAC end den hidtidige fordeling giver på baggrund af det historiske fiskeri og deres bidrag til den biologiske forskning m.m. i området. Derfor har DFG (Danmark på vegne af Færøerne og Grønland) siden 2013 som kontraherende part protesteret mod fordelingen. Bestanden har i en periode været nedadgående, og siden 2015 har kvoten derfor været sat til 0 ton og kravet har således kun været af principiel betydning.

På NAFO's årsmøde i 2014, hvor dette blev besluttet, kunne man ikke blive enige om en formulering om at lukke området. I stedet for at lukke området blev en kvote på 0 ton fastsat. Dette har været tilfældet siden, og kvoten for 2018 er derfor også fastsat til 0 ton. Området er således reelt fortsat lukket for fiskeri efter rejer.

Grønland bevarer sine historiske fiskerettigheder til området som en del af DFG, såfremt området skulle blive åbnet for fiskeri igen.

Rejer ved Svalbard

I forbindelse med indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke accepterede den norske udmelding om en "fiskeværn-zone". Norge har indført denne zone for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Siden aftalens indgåelse har Grønland hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge fremført sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2018 var den samme formulering som tidligere således anvendt.

"Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997."

I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage, hvilket i en længere årrække, siden begyndelsen af 1980'erne, ikke er blevet benyttet. En årlig reduktion af rejekvoten i grønlandske farvande har imidlertid betydet en stigende interesse for fiskedagene i Svalbard, og derfor har grønlandske fartøjer siden 2013 genoptaget fiskeriet i området. I 2018 blev der således fisket 3.463 tons rejer i Svalbard af tre grønlandske selskaber.

3.2 Hellefisk

3.2.1 Vestgrønland (havgående)

Bestanden af hellefisk i Davis Strædet anses for at være stabil, og den biologiske rådgivning for det havgående fiskeri i kvoteområde SV (Davis Strædet) anbefalede fiskeriet for 2018 ikke at overstige 15.150 tons, hvilket er samme niveau som i 2017. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland. Den grønlandske kvoteandel var således på 7.575 tons i 2018 i forvaltningsområde SV (Davis Strædet).

TAC'en i kvoteområde NV (Baffin Bugten) deles på samme måde som for Davis Strædet ligeligt med Canada. Rådgivningen er fortsat for 2018 at fangsterne ikke overstiger 17.150 som i 2017. Den grønlandske kvoteandel var således på 8.575 tons i 2018, hvoraf de 1.500 tons som Naalakkersuisut i 2014 gjorde 100 % landingspligtige i Maniitsoq fortsat er gældende. Beslutningen er truffet for at fastholde den beskæftigelse, som er blevet skabt i Maniitsoq.

Grønland har endnu ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af den fælles bestand, men det har hidtil været praksis at parterne stiltiende samtykker om at dele TAC ligeligt.

Tabel 5: TAC og biologisk rådgivning 2013-2018 for hellefisk ved Davidstrædet og Baffin bugten (havgående)

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Davis Strædet:						
Rådgivning	14.000	14.000	14.000	14.000	15.150	15.150
TAC	7.000	7.000	7.000	7.000	7.575	7.575
Baffin Bugten:						
Rådgivning	16.000	16.000	16.000	16.000	17.150	17.150
TAC	6.500	8.000	8.000	8.000	8.575	8.575

3.2.2 Østgrønland (havgående)

Bestanden af hellefisk ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne, og tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone. De senere år er en stadig større del af fiskeriet dog gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

Før 2013 lå den biologiske rådgivning markant lavere end tilfældet fra 2013, og i 2012 lød rådgivningen på 'ingen fiskeri', disse variationer skyldes beregningsmetoden. Efter et såkaldt benchmark i 2012 blev en ny analytisk metode anvendt til bestandsberegning, med tilhørende referencepunkter. Dette medførte en anden opfattelse af bestand- og fiskeritrykket.

For hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne rådgav ICES for 2018, at fangsterne i området ikke må overstige 24.000 tons. Dette er tilsvarende rådgivningen for 2017.

ICES anbefalede i 2012 en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Rådgivningen gives allerede for den samlede bestand i islandsk, grønlandsk og færøsk zone, og efter flere fejlslagne forhandlinger i løbet af 2008 og 2009, lykkedes det i 2012 for Island og Grønland, som de to største aktører i fiskeriet, at indgå en forvaltningsaftale og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Den indebærer bl.a., at TAC frem til 2014 blev tilpasset den biologiske rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan er trådt i kraft.

Ifølge aftalen er der således i 2018 tildelt 9.024 tons til Grønland. I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland, Færøerne og Norge hellefisk på Østkysten.

Tabel 6: TAC og biologisk rådgivning 2009-2018 for hellefisk ved Østgrønland (havgående)

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Rådgivning	20.000	20.000	25.180	22.000	24.000	24.000
TAC	9.468	9.800	8.300	8.272	9.024	9.024

3.2.3 Vestgrønland (kystnær)

Den biologiske rådgivning anbefalede fortsat for 2018 en separat kystnær hellefiskekvote for de tre forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik i Vestgrønland. Historiske data for det kommercielle fiskeri og biologiske undersøgelser af bestanden ligger til grund for rådgivningen.

For alle tre forvaltningsområder var den biologiske rådgivning i 2018 tilsvarende rådgivningen i 2017. For forvaltningsområde Upernavik var anbefalingen at fiskeriet ikke overstiger 6.300 tons. For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2018 en maksimal fangstmængde på 6.400 tons. For forvaltningsområde Uummannaq lød den biologiske rådgivning på 6.500 tons.

For 2016 blev der indført 100 tons ekstra kvote pr. forvaltningsområde, som kunne indhandles af fritidsfiskere til rækling produktion. Dette blev hverken gentaget i 2017 eller 2018, og den samlede TAC faldt dermed med 300 tons i sammenligning med 2016.

Tabel 7: TAC for hellefisk 2011-2018 ved Vestgrønland (kystnært)

Kvoteområde	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Disko Bugten	9.200	9.000	9.500	9.500 + 100	9.200	9.200
Uummannaq	7.550	9.379	9.500	9.500 + 100	9.500	9.500
Upernavik	7.950	9.015	9.200	9.200 + 100	9.500	9.500
Hellefisk i alt	24.700	26.394	28.200	28.500	28.200	28.200

Kilde: GFLK

Da de historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de biologiske undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden, er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af den kystnære bestand i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2018 anbefales et kvoteniveau for det øvrige Grønland.

3.3 Torsk

3.3.1 Havgående

ICES anbefalede i 2018 at der fortsat, ikke fiskes direkte på den havgående vestgrønlandske torskebestand, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning.

Rådgivningen om fiskeri efter udenskærs torsk ved Øst- og Sydvestgrønland faldt til 6.344 tons i 2018, til sammenligning med 2017, hvor rådgivningen blev sat til 7.930 tons. Videnskabelige undersøgelser indikerer en nedgang i bestandens størrelse, hvilket vurderes at være en kombination af den store vandring (migration) og fangst, der var i området tilbage i 2009.

Torskeforvaltningsplanen er en *genopretningsplan*, som er afstedkommet i samarbejde mellem Naturinstituttet, Fiskerirådet, GFLK og Departement for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Forvaltningsplanen har fastsat en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons udenskærs torsk over en treårig periode, som dækker Østgrønland og Sydvestgrønland (NAFO 1F). Formålet er at indsamle mere data om den udenskærs torskebestand og bestandens sammensætning. Forsøgsfiskerikvoten blev øget med 6.000 tons ekstra i 2016, hvilket er fastholdt i 2017. Forvaltningsplanen er ydermere forlænget til 2018 og således er forsøgsfiskerikvoten fortsat 6.000 tons. Der er fastsat betingelser om prøvetagning og lukning af fiskeriet i gydeperioden. På denne måde kan man indsamle mere viden og samtidigt genoprette bestanden.

I Østgrønland blev EU tildelt 2.200 tons, Norge blev tildelt 1.200 tons, mens Færøerne blev tildelt 1.225 tons torsk i henhold til aftalerne. Dette udløser en østgrønlandsk torskekvote på 11.375 i 2018.

3.3.2 Kystnært

Den biologiske rådgivning for indenskærs torskefiskeri i Vestgrønland for 2018 var på 8.858 tons, hvilket er et fald på 3.521 tons i forhold til 2017. Naalakkersuisut valgte at fastholde TAC'en fra 2017 på 36.500 tons - noget højere end hvad den biologiske rådgivning.

Tabel 8: TAC og biologisk rådgivning 2013-2018 for torsk ved Vestgrønland (kystnært)

Kystnært	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Rådgivning	8.000	12.063	12.379	12.379	12.379	8.858
TAC	13.500*	18.500**	27.500***	35.400	36.500	36.500

Kilde: GFLK

*I september 2013 flyttede man 1.500 tons fra den indenskærs kvote til den udenskærs kvote.

**I november og december forhøjede man kvoten med henholdsvis 1.500 tons og 2.000 tons.

***I november forhøjede man kvoten med 2.500 tons.

4. Andre arter - havgående

4.1 Vestgrønland

4.1.1 Skolæst

Da der ikke er observeret forbedringer af biomassen for skolæst var rådgivningen for 2018, som i 2017, at der ikke fiskes direkte på bestanden de kommende år. GN holder nøje øje med bestanden og underretter Naalakkersuisut hvis der sker ændringer i bestanden.

Bifangster af skolæst i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt. Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastsatte derfor en bifangstkvote på 1.000 tons i 2018 ligesom tidligere år.

4.1.2 Rødfisk

Rådgivning for *Sebastes mentella* i Vestgrønland for 2018 var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Rødfisk er en langsomvoksende art, og det forventes derfor ikke forbedringer af bestanden i de næstkommende år. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt. Naalakkersuisut fastsatte i 2018 en bifangstkvote for *S. mentella* på 1.000 tons.

4.1.3 Helleflynder

Da helleflynderfangsterne er meget begrænsede i forbindelse med dataindsamling til brug i rådgivningen, foreligger der ingen biologisk rådgivning for helleflynderbestanden.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en helleflynderkvote på 1.000 tons i 2018 for Vestgrønland, hvilket er uændret i forhold til 2017. I kraft af den nye Fiskeripartnerskabsaftalen tildeles EU ikke længere en kvote, hvilket gør hele kvoten til en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk.

4.1.4 Plettet havkat

Rådgivningen for 2018 lød fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør også begrænses mest muligt. Observationer af bestanden har vist forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket forhåbentligt fortsætter således, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en bifangstkvote på 1.025 tons for 2018, hvilket er det samme som i 2017.

4.1.5 Lodde

Der foreligger ingen biologisk rådgivning på loddebestanden, da der ikke findes tilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. På trods af, at der i årene fra 1997-1999 samt i 2010 blev fastsat kvoter på 25.000 tons, blev der ikke fisket på bestanden. Derfor blev der ikke fastsat kvoter i hverken 2012, 2013 eller 2014, men i 2015 blev der på ny fastsat en bifangstkvote på 3.000 tons i forbindelse med rejefiskeriet i lighed med tidligere år. Denne bifangst kvote på 3.000 er fastholdt i 2017 og 2018.

4.1.6 Krabber

Rådgivningen for det havgående fiskeri er opdelt i seks separate forvaltningsområder; Upernavik, Nuuk-Paamiut, Disko-Bugten, Sisimiut, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq med hver deres kvote. Der forekommer ingen ændringer i den biologiske rådgivning for det havgående krabbefiskeri i 2018. Således var rådgivning for 2018 fortsat 1.000 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut. I Sisimiut anbefales det fortsat, at fiskeriet på krabber holdes lukket. Der er foreligger ingen rådgivning for havgående krabbefiskeri i forvaltningsområderne Diskobugt-Uummannaq, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq.

Der er ikke et havgående segment i krabbefiskeriet i Grønland på nuværende tidspunkt, eftersom havgående krabber ikke længere er en del af EU-GRL Fiskeriprotokollen. Således fastsættes der ikke en specifik havgående kvote for krabber.

Tabel 9: Kvoteanden for havgående krabber 2008-2018

Havgående kvote	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Kvotendeel	500	1.930	900	500	500	250	250	125	-	-	-
Heraf til EU	500	500	500	500	500	250	250	125	-	-	-

4.2 Østgrønland

4.2.1 Skolæst

I 2018 forelå der fortsat ingen biologisk rådgivning for skolæst. Omfanget af bestanden er meget beskedent. For 2017 blev TAC fastsat til 1.000 tons, som er en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk, hvilket var det samme for 2018.

4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island

Der fiskes på to rødfisk bestanden i Østgrønland nemlig, stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) og dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*). Baseret på prøver fra fiskeriet fra 2016 vurderer GN, at fangsterne typisk består af 36 % *S. mentella* og 64 % *S. norvegicus*.

Udbredelsesområdet for *S. norvegicus* strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne. Hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone. ICES anbefalede i 2017 en maksimal fangst på 52.800 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. Anbefalingen for 2018 fulgte 2017 anbefalingen.

Rådgivning fra ICES for *S. mentella* i 2017 lød på en maksimal fangst på 1.120 tons. I 2018 lød rådgivningen på 1.142 tons. Dette er ca. en halvering i forhold til 2016 hvor rådgivningen lød på 2.240 tons.

Undersøgelser viser at bestanden har været nedadgående fra 2009-2015, og der er ikke set nye årgange siden 2012. Bestanden af *S. mentella* er meget sårbar over for udnyttelse, da den vokser langsomt, bliver sent kønsmoden og svømmer i store stimer.

4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet

I Irmingerhavet lever dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*) og er en fælles bestand, som befinder sig i Grønland, Island og Færøerne og internationalt område. Da den kan fiskes i internationalt område forvaltes bestanden gennem NEAFC. I NEAFC-kyststatsaftale får de tre kyststater 60 % og de øvrige NEAFC-medlemmer (Norge, EU og Rusland), som fisker på bestanden i internationalt område får 40 %. Rusland har dog aldrig tilsluttet sig aftalen, og fastholder et meget højt fiskeritryk.

S. mentella i Irmingerhavet er opdelt i to komponenter - en øvre og en nedre bestand. Den øvre bestand findes i lavere vand end 500 m, og den nedre i dybere vand end 500 m. Den øvre bestand findes i større grad i grønlandsk område, og den nedre bestand mere i islandsk område.

Den biologiske rådgivning for 2017 og 2018 for både den øvre og nedre bestand lød på ”intet direkte fiskeri”, da der ikke forventes forbedringer i de kommende år. TAC'en blev i 2017 sat til 1.891 tons for rødfisk i Irmingerhavet hvilket er fastholdt i 2018. Den grønlandske flåde har ikke deltaget direkte i fiskeriet siden 2004, men solgt sine fiskerettigheder til EU gennem Fiskeriaftalen.

4.2.4 Helleflynder

Den biologiske rådgivning for helleflynder ved Østgrønland foreligger fortsat ikke i 2018. Naalakkersuisut fastsatte ligesom 2017 en TAC for 2018 på 2.000 tons, hvilket primært skyldes, at Norge i henhold til den bilaterale aftale tildeles en kvote på 10 tons, hvorimod resten er en bifangstkvote.

4.2.5 Havkat

Der foreligger fortsat ingen biologisk rådgivning for hverken plettet- eller stribet havkat i Østgrønland. Naalakkersuisut fastsatte for 2018 en bifangstkvote på 1.000 tons for begge arter, hvilket er uændret i forhold til tidligere år.

4.2.6 Lodde

I farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland findes en fælles bestand af lodder, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale hvor fastsættelsen af TAC sker af flere omgange. Kvoteåret løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. Rådgivningen er baseret på data fra forskningstogter, som Island udfører flere gange om året.

Rådgivningen for fiskesæsonen i 2016/2017 var på 299.000 tons. For 2017/2018 faldt rådgivningen til 208.000 tons.

Grønland har ifølge trepartsaftalen krav på 11 % af den biologiske rådgivning. EU skal tilbydes 70% af den grønlandske kvotehandel i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU.

Under Grønlands forhandlinger med EU i november 2017 var den indledende lodde-rådgivning 208.000 tons. Grønland kunne således tilbyde EU en loddekvote på 16.016 tons. Efterfølgende blev rådgivningen opjusteret med 77.000 tons, hvorfor Grønland kunne tilbyde EU ekstra 3.984 tons. EU accepterede dette tilbud.

I 2017/2018 sæsonen blev den endelige TAC således fastsat til 285.000 tons og EU blev derfor i 2018 tildelt 20.000 tons lodde.

4.2.7 Blåhvilling

Blåhvilling er en fælles kyststatsbestand, hvorfor hovedparten af TAC'en fordeles mellem kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island. Som tredjeland og kontraherende part i NEAFC tildeles Grønland en mindre blåhvillingkvote. Det samme gør sig gældende for Rusland, som heller ikke er anerkendt som kyststat.

Fiskeriet på blåhvilling for 2018 bør ikke overstige rådgivningen på 1.387.872 tons, hvilket er en stigning på 3% i forhold til 1.342.330 tons i 2017.

Kyststaterne aftalte en TAC for blåhvilling i 2018, hvilket gav Grønland 7.515 tons. Kvoten kan fiskes i NEAFC reguleringsområdet og i færøsk zone i henhold til vores bilaterale aftale med Færøerne.

4.2.8 Sild

Med al sandsynlighed er den sild, som findes i det grønlandske farvand en del af den fælles nordatlantiske bestand, altså atlanto-skandisk (norsk vårgydende) sild. Rådgivningen for atlanto-skandisk sild var i 2018 på 384,2 tons. Dette er et fald i forhold til 2017, hvor rådgivningen var 437,4 tons.

Naalakkersuisut fastsatte i 2018 en kvote på 20.000 tons i grønlandsk zone. Fangsterne var i 2018 på 338,7 tons i Østgrønland.

4.2.9 Makrel

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøstatlantisk makrel. Den biologiske rådgivning anbefalede at fangsterne i 2018 ikke oversteg 550.948 tons. Dette svarer til en reduktion på 36% i forhold til 2017. Den markante nedgang i anbefaling skyldes primært ændringer i metode og revision af datagrundlaget.

Naalakkersuisut fastsatte i 2018 en kvote på 63.365 tons, hvilket er et lille fald i forhold til 2017 hvor kvoten landede på 66.000. 15 % af kvote må fiskes i internationalt farvand, eftersom Grønland i 2017 er blevet anerkendt som en kyststat. Fangsterne af makrel i Grønland var i 2018 på 63.000 tons.

Makrel forvaltes gennem NEAFC og en dertilhørende kyststatsaftale. I perioden 2010-2014 var der ingen aftale, da kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island var uenige om fordelingen. I 2014 blev der indgået en delvis kyststatsaftale mellem EU, Norge og Færøerne. Den er imidlertid ikke juridisk bindende i international sammenhæng, da der er ikke var flertal for den delvise aftale i NEAFC.

5. Andre arter - kystnært

5.2 Vestgrønland

5.2.1 Krabber

Naalakkersuisut vedtog i 2014 en ny bekendtgørelse for krabbefiskeriet, hvori det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder; Upernavik, Nuuk-Paamiut, Disko-Bugten, Sisimiut, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq med hver deres kvote. Fiskeriet efter krabber har dog siden 2013 primært været koncentreret i forvaltningsområderne Sisimiut, Disko Bugt og Nuuk-Paamiut. I 2002 startede nedgangen i krabbebestanden, og fangsterne har siden 2006 ligget på et niveau mellem 2.000 og 3.000.

Grønlands Naturinstitut udarbejder en 2-årige rapport for krabberessourcen. Derfor var rådgivningen for 2018 uændret i forhold til 2017, hvilket vil sige en maksimal anbefalet fangstmængde på 200 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, 400 tons i forvaltningsområde Disko Bugten og 300 tons i forvaltningsområde Sisimiut. På grund af for få data, er der ingen rådgivning for forvaltningsområderne Maniitsoq og Narsaq-Qaqortoq.

TAC for 2018 lå noget over den biologiske rådgivning, med 400 tons i Upernavik, 525 tons i Disko bugten, 500 tons i Sisimiut, 225 tons i Maniitsoq-Kangaamiut, 1.200 tons i Nuuk - Paamiut⁵ og 225 tons i Narsaq – Qaqortoq. Den samlede TAC for krabber i 2018 landede således på 3.075 tons.

5.2.2 Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Som det fremgår af tabel 9, har Naalakkersuisut derfor valgt, at fastholde de samme kvoteområder og kvotestørrelser, således at TAC for 2018 blev fastsat til 2.520 tons.

5.2.3 Laks

Laks er en vandrende art og reguleres derfor gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES har været alarmerende siden 2009. Laksebestandene vurderes til, at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandene, ser ud til at have hjulpet. Der er således ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har tilladt laksefisker til internt forbrug, det såkaldte subsistensfiskeri på omkring 20-50 tons om året.

I 2018 vedtog man en tre-årig forvaltningsaftale (2018-2020) om fiskeriet efter laks i Grønland, der tillader subsistensfiskeri. Dette indebærer bl.a. at fiskeriet begrænses med en fast kvote på 30 tons, som fordeles med 20 tons til erhvervet og 10 tons til fritidsfiskere. Desuden forpligter Grønland sig til, at forbedre rapportering og kontrol af fiskeriet.

Naalakkersuisut besluttede i 2018, at oprette en kvote for laks på 30 tons i henhold til den nye treårige aftale med NASCO, denne kvote gælder både for erhvervs- og fritidsfiskere. Ydermere besluttede Naalakkersuisut, at der kun må indhandles laks til Brættet.

6. Forsøgsfiskeri

Naalakkersuisut har i lighed med tidligere år besluttet, at der i 2018 oprettes en række forskellige forsøgsfiskerier. Formålet med forsøgsfiskeri er at afsøge det grønlandske havområde og identificere potentielle fiskerimuligheder.

6.1 Vestgrønland

6.1.1 Havgående torsk

I 2018 blev der oprettet forsøgsfiskeri efter torsk på 5.000 tons som i 2017. Licenser til dette fiskeri tildeles fortrinsvist til grønlandske langlinefartøjer og mindre kystnære trawlere. Erfaring fra 2017 viser en stor forskel i aktørernes effektivitet. Der bliver 1.000 tons af den samlede mængde holdt i reserve til senere fordeling.

6.1.2 Makrel

Naalakkersuisut oprettede i 2018 et forsøgsfiskeri efter makrel (kystnært) uden mængdebegrænsning. Alle licenshavere til kystnærfiskeri i Vestgrønland kan opnå licens til dette forsøgsfiskeri. Det kystnære fiskeri er fritaget for indsamling til Grønlands Naturinstitut.

Der gives ligeledes tilladelse til forsøgsfiskeri i Vestgrønland efter makrel (havgående) uden mængdebegrænsning for 2018.

⁵ 200 tons kystnært og 1.000 tons havgående

6.1.3 Sild, lodde og blåhvilling

Der blev i 2018 oprettet forsøgsfiskeri for sild, lodde og blåhvilling (havgående) uden mængdebegrænsning.

6.1.4 Guldlaks

Naalakkersuisut oprettede i 2018 et forsøgsfiskeri for Guldlaks en maksimal kvote på 3.500 tons, som gælder både for Øst- og Vestgrønland. Licensen kan kun tildeles sammen med licens til torsk og rød fisk i samme område. Inden for kvotemængden fiskes der uden mængdebegrænsning og fiskeriet stopper så snart en aktør har opfisket sin kvote af torsk eller rød fisk.

6.1.5 Blæksprutter

Der blev i 2018 oprettet en mængdebegrænset kvote for blæksprutter, som gælder for både Øst- og Vestgrønland. Licensen tildeles aktører, der allerede har licens til kystnær torsk og hellefisk. Licensen er betinget af, at aktører stadig har tilgængelige mængder af kystnær torsk og hellefisk til rådighed. Ved fuld udnyttelse af torsk og hellefisk indstilles fiskeriet.

6.1.6 Polartorsk og Istorsk i Vestgrønland

I 2018 oprettedes en kvote på 5.000 tons af hver art. Det tillades at fiskeriet udføres med trawl, not og tejner.

6.2 Østgrønland

6.2.1 Gydende torsk

Naalakkersuisut oprettede i 2018 en forsøgskvotepå 500 tons torsk, som skal fiskes i gydeperioden fra 1. april til 31. marts. Projektet udføres i samarbejde med Grønlands Naturinstitut. Der følger en række betingelse for fiskeriet som indbefatter stikprøver fra hvert trawltræk, spredning af fiskeriet fra nord til syd, prøvetagning med planktonnet med henblik på indsamle æg og larver. Licensen tildeles ét fartøj, således at alle prøver foretages af samme folk, redskaber og bemanning.

6.2.2 Torsk, hellefisk, helleflynder, brosme, lange, havkat og fjeldørred

Der blev i 2018 oprettet forsøgsfiskeri efter torsk, hellefisk, helleflynder, brosme, lange, havkat og fjeldørred. Forsøgsfiskeriet kan tildeles til maksimum fem selskaber med ét fartøj hver, og tildelingen sker fortrinsvis til grønlandske linefartøjer.

6.2.3 Rejer

Naalakkersuisut besluttede at oprette et forsøgsfiskeri til rejer i 2018. Licensen gives til et selskab med et fartøj og mængden sættes til 500 tons.

6.2.4 Blandingsfiskeri

I 2018 blev der oprettet et forsøgsfiskeri for blandingsfiskeri med tejner uden mængdebegrænsning, dog med et maksimum på 1.000 tons snekrabber. Licensmodtagerne vil således få udstedt to licenser; en til blandingsfiskeri uden mængdebegrænsning og en licens til snekrabber på 250 tons. APNN bibeholder sig retten til løbende at justere licensbetingelserne.

6.2.5 Guldlaks

Naalakkersuisut oprettede i 2018 et forsøgsfiskeri for Guldlaks en maksimal kvote på 3500 tons, som gælder både for Øst- og Vestgrønland. Licensen kan kun tildeles sammen med licens til torsk og rød fisk i samme område. Inden for kvotemængden fiskes der uden mængdebegrænsning og fiskeriet stopper så snart en aktør har opfisket sin kvote af torsk eller rød fisk.

6.1.6 Blæksprutter

Der blev i 2018 oprettet en mængdebegrænset kvote for blæksprutter for både Øst- og Vestgrønland. Licensen tildeles aktører, der allerede har licens til kystnær torsk og hellefisk. Licensen er betinget af, at aktører stadig har tilgængelige mængder af kystnær torsk og hellefisk til rådighed. Ved fuld udnyttelse af torsk og hellefisk indstilles fiskeriet.

7. Bilaterale aftaler

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter, byttes en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået bilaterale fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

7.1 EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen forvaltes via protokoller. Protokollerne bliver opdateret løbende. En ny protokol trådte i kraft d. 1. januar 2016 og udløber 31. december 2020. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland tilbyder EU mod en finansiel modydelse, der årligt indbringer Grønland ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne. De nedenstående tabeller viser de kvoter som Grønland allokerede til EU i 2018.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons)

Fiskerimuligheder i henhold til protokollen (ton)	
	2016-2020
Torsk	1 800
Pelagisk rødfisk	2 200
Demersal rødfisk	2 000
Hellefisk – vest	2 500
Hellefisk – øst	5 200
Dybhavsrejer - vest	2 600
Dybhavsrejer - øst	5 100
Lodde	20 000
Langhalearter - vest	100
Langhalearter - øst	100
Bifangster	1 126
I alt	42 726

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Grønland, der fremgår af tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Minutes 2016 forøget:

- Torskekvoten med 400 tons (til 2.200 tons)

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Grønland, der fremgår af tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Minutes 2016 reduceret:

- Den pelagiske rødfiskekvote med 436 tons (til 1.764 tons)
- Den demersale rødfiskekvote med 400 tons (til 1.600 tons)
- Rejer i Øst med 850 tons (til 4.150 tons)
- Lodde med 15.611 tons (til 4.389 tons)
- Bifangster med 226 tons (til 900 tons)

7.2 Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2018 mellem Grønland og Færøerne, kan færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde NV nord for 68°N.

Færøerne fik i 2018 en kvote på 325 tons hellefisk, 1.225 tons torsk og 475 tons brosme udenskærs i Østgrønland. Færøerne har desuden adgang til forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand i 2018, herunder krabber i Østgrønland, hvor den totale fangst ikke må overstige 500 tons.

Til gengæld tillader Færøerne i 2018 grønlandske fartøjer adgang til at fiske 13.000 tons blåhvilling i færøsk område. Derudover får Grønland 2.500 tons af den færøske kvote af atlanto-skandisk sild. Denne mængde kan, hvis det ønskes, fiskes af grønlandske fartøjer på færøsk fiskeriterritorium og landes på Færøerne.

Tabel 11: Grønlands kvoter ved Færøerne og Færøernes kvoter ved Grønland 2018 (tons)

Art	Grønland i Færøerne (tons)	Færøerne i Grønland (tons)
Blåhvilling	13.000	
Sild	2.500	
Hellefisk (N/Vestgrønland)		100
Hellefisk (Østgrønland)		325
Torsk (Østgrønland)		1.225
Brosme (Østgrønland)		475
Krabber (Østgrønland)		500

7.3 Norge

Departementet for Fiskeri og Fangst har indgået en aftale om fiskeri mellem Grønland og Norge for 2018.

Aftalen baserer sig på fiskeriaftalen mellem Grønland og Norge af 9. juni 1992 og danner grundlag for det grønlandske fiskeri i norsk farvand og det norske fiskeri i grønlandsk farvand i 2018.

Norge modtog som noget nyt 100 tons skolæst fra Grønland, samt 200 tons ekstra rødfisk i 2018 i forhold 2017.

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland adgang til at fiske torsk, kuller og sej i Barentshavet. Grønland modtog i 2018 300 tons ekstra torsk i norsk farvand set i forhold til 2017, således at Grønland kunne fiske 4.000 tons. Grønlands mængder af kuller og sej i Norge fastholdes.

Derudover blev der fastsat en samlet bifangstkvote på 300 tons, se nedenstående tabel.

Norges kvoter i Grønland og Grønlands kvoter i Norge fremgår af nedenstående tabel.

Tabel 12: Grønlands kvoter i Norge og Norges kvoter ved Grønland i 2018 (tons)

Art	Grønland i Norge (tons)	Norge i Grønland (tons)
Torsk	4.000	
Kuller	900	
Sej	500	
Bifangst (Norge)	300	
Hellefisk (S/Vestgrønland)		900
Hellefisk (Østgrønland)		400
Helleflynder (Vestgrønland)		-
Helleflynder (Østgrønland)		10
Rejer (Østgrønland)		-
Rødfisk, demersal (Østgrønland)		1.000
Rødfisk, pelagisk (Østgrønland)		-
Brosme (Østgrønland)		340
Skolæst (Østgrønland)		100
Bifangst (Østgrønland)		150

7.4 Rusland

Grønland udveksler ligeledes kvoter med Rusland. I 2018 har Grønland og Rusland har indgået en aftale om fiskeri, som danner grundlag for det grønlandske fiskeri i russisk farvand og det russiske fiskeri i grønlandsk farvand.

De russiske kvoter på hellefisk og rødfisk i Østgrønland blev nedjusteret med 200 tons for hellefisk og 50 tons for rødfisk i 2018 i forhold til 2017.

De russiske kvoter på hellefisk i SV faldt desuden med 100 tons, mens niveauet i NV blev fastholdt på samme niveau som 2017.

I modydelse for disse kvoter i grønlandsk farvand får Grønland tildelt torsk, kuller og rejer i russisk farvand. Grønland modtog i 2018 50 tons ekstra kuller i Barentshavet, mens mængden af torsk til Grønland reduceres med 600 tons grundet den nedadgående biologiske rådgivning. Grønland fastholder samtidig en kvote på 500 tons rejer i Barentshavet. Rejekvoten blev en del af aftalen i 2015 og er fastholdt på samme niveau siden.

Ligeledes fastholdes kvoten på bifangst på 10 % i 2018.

Aftalen mellem Grønland og Rusland er af stor værdi for begge lande, da den er med til at sikre helårsbeskæftigelse for begge landes fiskeflåder. Protokollen baserer sig på fiskeriaftalen mellem Grønland og Rusland af 7. marts 1992.

Tabel 13: Grønlands kvoter ved Rusland og Ruslands kvoter ved Grønland i 2018 (tons)

Art	Grønland i Rusland (tons)	Rusland i Grønland (tons)
Torsk	4.450	
Kuller	550	
Rejer	500	
Bifangst (Rusland)	10%	
Hellefisk (S/Vestgrønland)		1.225
Hellefisk (N/Vestgrønland)		550
Bifangst (Vestgrønland)		10%
Hellefisk (Østgrønland)		400
Demersal rødfisk (Østgrønland)		450
Bifangst (Østgrønland)		10%

7.5 Island

Grønland og Island har adgang til hinandens farvand til henholdsvis lodde og rødfisk i Irmingerhavet. Denne kvoteadgang styres af 'Aftalen om Gensidigt Fiskeri i Islands og Grønlands Fiskerizoner' fra 8. juli 2013. Aftalen giver mulighed for at fiske på egen kvote i hinandens zoner med visse begrænsninger. For de grønlandske fartøjers vedkommende udnyttes kvoteadgangen særligt med hensyn til loddefiskeri i islandsk zone om vinteren.

7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et tilfredsstillende bilateralt samarbejde med sine primære nordatlantiske fiskerisamarbejdspartnere EU, Norge, Rusland, Færøerne, Canada og Island.

Dette gælder ligeledes for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i de internationale farvande i Nordatlanten.

Foruden bilaterale og multilaterale møder blev der i 2018 desuden afholdt en række kyststatsmøder omkring rødfisk i Irmingerhavet og Norskehavet samt hellefisk i Østgrønland, Island og Færøerne. Derudover deltog Grønland i kyststatsmøder for makrel, sild og blåhvilling som observatør.

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter 2018

Vestgrønland		Kvoter		EU	Færøerne	Kvoter fordelt på lande				
		I alt (tons)	Grønland			Rusland	Norge	Island	Canada	
	Rejer	101.250	97.398	2.600					1.252	
	Hellefisk SV	7.575	3.050	2.500		1.225	900			
	Hellefisk NV	8.575	7.925		100	550				
	Krabber									
	Skolæst	1.000	900	100						
	Polartorsk	5.000	5.000							
	Lodde	3.000	3.000							
	Istorsk	5.000	5.000							
	Rødfisk	1.000	1.000							
	Helleflynder	1.000	1.000							
	Havkat, sribet	1.000	1.000							
	Havkat, plettet	1.025	1.025							
	Makrel									
	Bifangst									
Østgrønland										
	Rejer	4.300								
	Hellefisk	9.024	2.699	5.200	325	400	400			
	Torsk	11.375	6.750	2.200	1.225		1.200			
	Skolæst	1.000	900	100						
	Rødfisk	7.520	4.525	1.695						
	Rødfisk (Irmin.)	1.891		1.695						
	Helleflynder	2.000	1.990				10			
	Havkat, sribet	1.000	1.000							
	Havkat, plettet	1.000	1.000							
	Lodde	28.500	20.000	8.500						
	Blåhvilling	7.515	7.515							
	Sild	38.400	38.400							
	Makrel	53.092	53.092							
	Guldlaks	3.500	3.500							
	Brosme	1.500	685		475		340			
	Bifangst					10%				
Norge										
	Torsk	4.000	4.000							
	Kuller	900	900							
	Sej	500	500							
	Bifangst	300								
Rusland										
	Torsk	4.450	4.450							
	Kuller	550	550							
	Rejer	500	500							
	Bifangst	10%	10%							
Færøerne										
	Blåhvilling	13.000	13.000							
	Sild	2.500	2.500							

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2018

<u>Vestgrønland</u>			
	Rejer		43.537
	Krabber, Upernavik		400
	Krabber, Diskobugt - Uummannaq		525
	Krabber, Sisimiut		500
	Krabber, Maniitsoq		225
	Krabber, Nuuk-Paamiut		1200
	Krabber, Narsaq-Qaqortoq		225
		i alt	3075
	Kammuslinger, Nuuk		720
	Kammuslinger, Mudderbugten		0
	Kammuslinger, Attu		400
	Kammuslinger, Saqqaq		400
	Kammuslinger, Kangaarsuk		700
	Kammuslinger, Nordre Strømfjord		300
		i alt	2520
	Hellefisk, Upernavik		9500
	Hellefisk, Uummanaq		9500
	Hellefisk, Diskobugten		9200
	Hellefisk, øvrige Grønland		
		i alt	28200
	Stenbider, NAFO 1A		84
	Stenbider, NAFO 1B		145
	Stenbider, NAFO 1C		310
	Stenbider, NAFO 1D		440
	Stenbider, NAFO 1E		191
	Stenbider, NAFO 1F		130
		i alt	1300
<u>Øst- og Vestgrønland</u>			
	Torsk		36.500
		i alt	36.500